NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Entstehungsort unbestimmt, 15. Jh. (um 1470 nach Wasserzeichenbefund)

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31283
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

deo acepta et facta in caritate Et utq; est
nō sunt satisfactoria p̄ p̄ccatis n̄ sint facta ex
caritate et deo acepta Et ergo faciens
opa talia extra caritate nō satisfaciat deo
p̄ ea T° q: p̄m G Et In satisfactione d̄i q̄ amica
nia restituta eadē restituat iustitie ēqlitas
q̄ cuq; iustitie debitū amicitia solvit vt dic
phū q̄ Cicero Dz in satisfactione ēqlitas ad dm
nō est p̄ equalēcia q: nō possūt sibi equa
lēs reddē p̄ est p̄m sua acceptiōē vt dicū
fuit Et ideo cū si ēa offensa sit dimissa
p̄ precedēte gratiā et forte ofēssiōē d̄i ad d̄ q̄
opa p̄ dimissa offensa satisfactoria sint deo
acepta et hoc dat eis sola caritas Et ideo
opa sine caritate facta nō sunt apd deū satis
factoria et liberāt a pena T° vt dimittit
T° p̄ctor cū dimissione mōtalis e tēporalis
deq et debitū etne pene in tpo sustinēdā
Et q̄nq; p̄ primū dimittit sibi culpa tē resti
tuit sibi gratia p̄ quā fit amicus deq et dignus
aliqui bīficiū et ideo etna pena cuq debi
tor fuit q̄ mutat sibi deq tuit in tpalem
que posset tēporaliter vt p̄ ea possit ofēdi qu
q̄liter Vlūq tangit T° q̄ pena tollata
ex caritate et mera voluntate pp deū et in
hoc satisfactōis exercit in deq acceptiōē in
opportūē pena suppōata extra caritate et
ideo pena p̄ mōtali a deo p̄mittit p̄ posse sustine
dū ex mala voluntate deq cōtra q̄ mutat
sibi in pena tpale ex caritate potēdū
et sustinēdā et nō in pena ext caritatem
potendū omnō sufficiēte ad satisfaciēnd
et alū pene tollit in opportūē sed ergo
deq ista sola reputat satisfactio cuq tolle
rāt a et assūpta sit libere ex caritate sin
tera p̄ter deū et in hoc satisfactōis p̄ p̄ccatis
Alia vō pena satisfactoria nō e q: ideo nō
est q̄ mūta pena etna cuq p̄ctor debitor
erit Ex hys p̄ti q̄ q̄tū et ad d̄ a mōtalib
omnib et ardens in mōtale an satisfaciēdū
sufficiēte nō p̄t quia dū mens in mōtali
satisfacit de p̄ccatis dimissis et q̄liter fecit
opa cū penalia ista nō sunt apud deum
satisfactoria n̄ liberāt eū a pena tpali p̄
eis debita et in q̄ etna fuit ei q̄ mutata
Ad 1m dic q̄ q̄ sūt dicta fuit q̄ a p̄ccto
cessare tpe vos et penitētiā et p̄ eleēs satis
facit Ad 2m dic G Et q̄ sic homo nesciit p̄
ccto an heat vt habūit caritate i satis
faciēdo ita ēa nō sit p̄ccto an plene
satisfecit deo Et ideo dic ēa 1 de ꝓpiacato

ptōr noli esse sine metu nec tū erigit
q̄ pp hūc metū homo satisfaciēdū ūtet si nō
sit q̄liter ptōr mōtalis Hi cū est in mōtali
nesciēs tuit quia ius pena nō expiet
nec se de ea apud deū liberet p̄ opa satis
factoria tū nō mētit vitata ptōr omissio
quē mētēs si satisfaciēs mūtata omittēs
Ad 2m dic q̄ extra caritate nō p̄t fī ad ēqlitā
sufficiēs nec sādm dīnas acceptiōē n̄ sādm
equalēcia alia est opmo Ecce et plūm
dicit qui ad dānū q̄z vn̄ dicūt q̄ si q̄s q̄tū
et ab̄ de omnib p̄ctis reddūcet i mōrte
aliquā faciat satis ipe i plendo i mōrte
iuncta sibi p̄mū apud deū cū satisfaciat
et solvit pena tpale cuq p̄ p̄ctis debitor
sunt p̄dicat p̄mo q: talis e sola debito ēt
pene et fīnite quia solvit ipi solūedo eādē
in mōtali satisfaciēt T° si aliqui p̄ precedēs
culpa ita dimissa fuit pena tpalis et a
lēso acceptata et ille denuo offendat et an
reconciliatus quo ad reddūdā solūat pena
p̄ma ipe sādm iustitiā hūanā satisfaciat et
tollit liberāt a debito istius pene ipi para ree
in opposito q̄n deo aliqui dimittit p̄ctā et tpe
at sibi pena tpale p̄ isto solūēdā si ille de
nuo offendit et mānet in offensa ipleat
voluntarie ipsa pena sibi a deo p̄ dimissis
p̄ctis tpalis ipe satisfaciat deo et liberat
se a debito istius pene 3° p̄m iustitiā hūanā
sufficit satisfactio eādē extra amicitiā fita
ipi a seruiū dīt sufficit satisfactio voluntaria ang;
q: si aliqui offense in principe commendat p̄m
largem p̄ase abstinio magis que satisfacit et
in tū sff̄t regi p̄m legē et iustitiā nō det
ab eo pena vltione exige et tū nō recipit
eū in gratiā et amicitiā ipi multo magis vī
satisfacit p̄ primū culpe si aliqui sibi ipsi
pena debita infligēt hīc nō ingrata et am
icitia iudicis offensi ipi suo mo vī esse apd
deū T° si talis nō effūgit liberāt abbīt pena
p̄ implēdo hūc p̄me sibi iuncta a sacerdote
ēdā clave nō ercēte tuit si dīmittit ipe
exclūdit ea in tpo et sic a ergo finita sūt
infinita Hi finita tuit pari ree finita p̄ma
hīc fīta i mōrte debuit sufficere p satisfacere Hi
infinita q̄t nō fuit debito nisi finite in quā
etna fuit sibi q̄mūta Ecce tuit tū punīrēt
p̄ p̄ctō sibi dimisso sic p̄ nō dimisso et multi
plūs sibi ofēssio absolūto et ita gratia q
nō vī Hi dicūs q̄ nō est magis aliqui punīri
pena etna p̄ p̄ccto dimisso ac si nō fuisset